

Woordzoeker

Een woordzoeker is een woordspel, waarbij een bepaald aantal woorden gevonden moet worden in een blok dat gevuld is met letters. Vaak vormen aan het eind de letters die niet zijn gebruikt een nieuw woord, dat de oplossing van de puzzel vormt. De woordzoeker is bedacht door Norman E. Gibat op 1 maart 1968. M. Sanders introduceerde in Nederland voor het eerst de woordzoeker in zijn Puzzelboeken.(BL)

Verslaofd aan ... deurhaole

Nêênt, naome zà 'k nie noeme, 'k hou ommers hêêmel nie van roddele. Mor dát is 'n stel ... Je kan d'r nie komme, of je ziet 'r aaltijd wel krante en tijdschrifte legge. Ok legge d'r dikkels her en daer staopeltjies boeke. Bij hum z'n computer legge mêêstal wel wà geschiedenisboeke en naeslagwaareke. Hij doe nie liever as van aalles uitpluize en opzoeke en daer schrijft ie dan 't êên en aander van op briefies die die laeter dan weer gebruikt voor verhaoltjies. Soms ken die z'n aage schrijfsels nie êêns meer ontcijfere. Bevôôbeld: J. d. B. 1873-1918. Oh, dan is tie vast weer mè stambôôme bezig gewist.

Zij is gêên haer beterder, nee hoor, nè zô aareg of nog gekker. Dolblij kan ze thuiskomme met 'n staopeltje tijdschrifte dà ze van 'n vriendin gekrege het. Bij heur pleksie in huis legge ok aaltijd leesboeke en puzzelboeksies. Dat hê ze bepaold van d'r moeder. Die kon mè veul plezier de moeilijkste cryptogramme oplosse en was lid van 'n boekeclub. Zellef is ze taomelijk ongedurig en veraander ze nogaal is. Ooit, as kaaïnd, al begonne mè gewone, makkelijke kruiswoordpuzeltjies. Daernae kwamme d'r deurlôôpers, Zweedse puzzels, logigramme en nog veul meer aanderande soorte. Nou zit ze al 'n tijdjie in de periode van de woordzoekers. Elleken dag maok ze d'r wel 'n paor.

Aailijk zijn dat net rustgeverties. Je kan d'r ellek moment van d'n dag eefies aan beginne. Je ken 't zôômaor neerlegge as de tullefoon gaot, 't wasmesien eve gao vulle of as ie 'n boodschoppie gao doen. Dan weer 'n paor woordties wegstrepe en daernae de plante waoter gaon geve. Je wordt 'r rustig van, want je mò je wel goed concentrere. Je vergeet dan je zurrege of verdriet. Eve de tuin inlôôpe en dan opêêns, as ie trugkomt, dat êêne lange woord zien waer ie êêst zô lang naer zat te zoeke, mor nie kon vinge. Dikkels bè je d'r zôômor inêêns drie kwertier mee bezig, mor je ontspant 'r aareg goed deur en 't is beter dan aal die pillechies van tegewoordig. Mor aagelijk is 't wel een verslaoving aan 't worre.

Saome kanne ze de grôôtste lol hebbe om, en kibbele over, woordties en letters. Zij: "Gek hee, woordzoeker blijf in 't Slierechs gewoon 't zellefde woord." Hij: "Nou, dan maok me d'r toch gewoon zellef een woordtie voor! Wà denk ie van wordspeuler of letterfreter. Of aanders: deurstreper of nog beter: deurhaoler. Best toepasselijk voor jou, in dubbelde

betekenis! Net as wegwaareker!” Zij weer: “Jaot, leuk! Of wegkrasser. Vroeger vong ‘k ’t al zô leuk om met ’n stêëntjie een hinkhok op ’t trewar te tekene en te schrijve. Of midde op de Stesjonsweg, op dat gladde asfalt.” Zô kwebbele ze wat af en lache saompies over d’r aage gefantezeer. ’t Gao naareges over en hê niks om ’t lijf. “Mor goed dat ’n aander dut nie hoort. Wà zouwe de mense wel nie zegge as ze deuze kletspraot van ons zouwe hore?” zegge ze soms. “Dà ving ‘k ok. ’t Geef niks wà ze denke. Wij leve zô al lang en gelukkig!”

Korsjonno